

[Ole Olsen]

fingerne i overenskomstsituationen. Mit håb om det er ikke særlig stort, men det bør jo forsøges.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har selvfølgelig bemærket, at mit eksempel med 15 års værdistigninger på en grund ikke er blevet bestridt. Det kunne heller ikke lade sig gøre. Men jeg har også bemærket, at det hverken er blevet kommenteret af skatte- og afgiftsministeren eller af statsministeren, og det synes jeg i og for sig er ret så interessant.

Der er stillet to dagsordensforslag. Da kommunisterne vil være med til at begrænse prisstigninger, også på jord, så kan vi selvfølgelig stemme for retsforbundets dagsorden.

Men så har jeg et praktisk forslag til regeringen. Jeg vil foreslå, at man får trykkeriet i kælderen til at trykke et større oplag af en dagsorden, der lyder sådan:

»Idet folketingsbetragtningen tager ministerens redegørelse til efterretning, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Så behøver man kun at indføje »statsministeren« eller »skatte- og afgiftsministeren«, og det vil jo være meget rationelt at gøre det på den facon.

Jeg synes, det er en dårlig form, man har valgt, for hvad betyder det i realiteten? Det betyder i realiteten, at med sådanne dagsordener kan man afskære folketingsbetragtningen fra at tage stilling til en ganske konkret sag, og det tror jeg er en dårlig parlamentarisk praksis at komme ind på. Men hvis man vil fortsætte ad den vej, så er der som sagt ingen grund til at trykke nye dagsordener hver gang. Vi agter altså at stemme imod den dagsorden.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg stillede et konkret spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som jeg mener at jeg plejer at gøre det: præcist. Men som sædvanlig fik vi ingen opklaring af, hvad regeringen ville, og det må jo så stadig væk vente. De mennesker, det går ud over, ved altså fortsat ikke, hvordan deres fremtid vil forme sig. Men på et eller andet tidspunkt bliver ministeren vel færdig med at tænke sig om – hvis det er det, tiden går med.

Derefter er der fremsat to dagsordensforslag. Så vidt jeg kan skønne, må der være en

god hensigt med retsforbundets dagsordensforslag. Man kan så beklage, at retsforbundet ikke har været i stand til at formulere et dagsordensforslag, der klart siger det, de vil, for de kan jo ikke drømme om, at en regering skulle kunne stoppe prisstigningerne; det højeste, de kan vente, er vel at bremse prisstigningerne. Det er vel det, man mener.

Må jeg endelig sige noget om regeringens dagsordensforslag. Det er allerede foreslået heroppefra, at der trykkes et eller andet stort antal dagsordensforslag med plads til at føje ind, hvilken ministers redegørelse man skal tage til efterretning. Kan vi dog ikke nå dertil, at vi her i folketingsbetragtningen kan føre en debat, uden at regeringen skal styrkes i sin egen overbevisning? Se dog at få styr på jeres egne meninger, så I ikke hele tiden og hver dag skal styrkes i troen, bare fordi der fremsættes en forespørgsel – i dag skal I vel endda styrkes to gange – der må jo være mulighed for at tage en redegørelse til efterretning også under næste forespørgsel. Det er lidt for ringe. Det radikale venstre agter ikke at deltage i denne spøg mere.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige om dagsordensforslagene, at retsforbundets dagsordensforslag sådan set ville være udmærket, hvis man strøg det sidste forholdsord, så der var tale om prisstigninger i al almindelighed, for det var der dog en vis målsætning i, men da vi ikke mener, man skal sætte ind over for prisstigninger på et enkelt område, men over for alle prisstigninger i samfundet, kan vi ikke tilslutte os dette dagsordensforslag og vil støtte det af de to regeringspartier fremsatte forslag, selv om det, statsministeren sagde, ikke indeholdt særlig meget nyt eller gav særlig mange løfter for fremtiden. Vi må altså stemme for SV-partierenes dagsordensforslag for at undgå at skulle stemme for retsforbundets.

Statsministeren takker for, at jeg erkendte, der var tale om en håndsækning til lønmodtagerorganisationerne. Nu ved jeg ikke, om jeg skal takke for, at han takker mig, men jeg kan i hvert fald sige, at jeg altså har ment, det var for LOs skyld. Men jeg sagde samtidig, det var en risiko, og det vil jeg fastholde, selv om hr. Hagen Hagensen angriber det. Det er en risiko, fordi vi nedsætter den al-